

kelt Etat af Statsfunktionærer og ikke for de andre Statsfunktionærer, at det kan vække Uvillie og Misfornøjelse hos disse andre, som ikke komme med. Det er alt sammen noget, jeg forstaar, og jeg kan for saa vidt meget vel sympatisere med disse Betragtninger, men jeg havde rigtig nok ment, at det skulde kunne lykkes at samle Opfattelserne her i Salen om, at Folkeskolens Lærere som saadanne vare stillede en hel Del anderledes end de øvrige Funktionærer, dels fordi — som jeg alt udtalte i Gaar — deres Lønningslov var ældre end nogen af de andre Hoved-etaters, og dels, fordi de vare saa langt ringere stillede ved Skoleloven af 1899, end de burde være, idet Lønnen hverken staar i Forhold til deres Gerning eller til den lange og dog efter manges Mening ikke tilstrækkelig store Uddannelsestid, de nu maa anvende. Alle disse Faktorer tilsammen havde jeg tænkt mig kunde virke — og saa regner jeg naturligvis ogsaa med den Sympati, som plejer at være til Stede her i denne Sal over for Folkeskolens Lærere. Jeg troede derfor, det kunde lykkes ud fra disse Synspunkter at gaa med til at give dem noget, som der dog rettelig kunde tilkomme dem, uden at man derfor forfordelte de øvrige Etater.

Anders Nielsen: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til den ærede sidste Taler og ogsaa til det ærede Medlem for Ringsted, der søgte her i Dag at skyde sig ind under, at det maatte blive Finansudvalgets Ledelses Sag at afgøre, hvorvidt dette Ændringsforslag er kommet frem i betimelig Tid eller ej. De Herrer vide jo dog, at det ikke har manglet paa Henstillinger fra min Side i Henseende til at holde dette Ændringsforslag tilbage af rent formelle Grunde. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at det ikke har foreligget for Ministeren; man har konfereret; om Spørgsmaalet i al dets Almindelighed, men jeg gjorde opmærksom paa, at Forslaget forelaa først i det sidste Øjeblik for Finansudvalget i den rentrykte Liste. Men jeg føjede til, at en Henstilling om at holde Forslaget tilbage vilde saa godt som ikke nytte, for de vilde jo have det frem, og saa vilde jeg ikke tage en Kamp med de Herrer derom, fordi det kun er Kamp om en Form; thi naar det ikke fremkommer paa Udvalgets Liste, er det jo den letteste Sag af Verden at faa 15 Medlemmer her i Tinget til at stille et Ændringsforslag. Saaledes er i Virkeligheden Stillingen den samme, enten man staar over-

for et Forslag paa Udvalgets Liste eller overfor et Forslag, stillet af 15 Herrer paa et særligt Blad, det er lige udmærket i begge Tilfælde, og Sagens Behandling forløber her i begge Tilfælde paa samme Vis. Men jeg skulde blot have prøvet paa at sige, at det maatte ikke komme med paa Udvalgets Liste, saa skulde vi have hørt baade oppe i Udvalget og her i Tinget, hvorledes Finansudvalgets Formand benyttede sin Magtstilling til at hindre, at denne Sag kom frem; saa ivrige Modstandere ere de imod de stakkels Lærere, som sidde derude paa Landet og sulte, at de ikke ville unde dem Ret til at faa Forslaget om Dyrtdstillæg til dem stillet paa Udvalgslisten.

Reelt er det som sagt ligegyldigt, enten det staar paa Udvalgslisten eller paa et løst Blad, det er kun formelt, at der er en Forskel. Jeg har ikke ønsket at tage en Kamp op med de Herrer om det formelle, men jeg vil her benytte Lejligheden til at sige, at alle Partier burde hjælpes ad med at stræbe efter, om vi ikke kunne faa en anden Skik paa vor Finanslovbehandling end den, vi have nu. Vi forme nu vor Finanslovs tredie Behandling som en anden Behandling, det maa vi se at komme bort fra og hjælpes ad dermed. Men de Herrer have draget det længere og længere ud paa Skraaplanet. Jeg advarede dem lige til det sidste, men de vilde ikke følge min Henstilling, og jeg vilde ikke tage en Kamp op med de Herrer om det, fordi det reelle Resultat alligevel vilde blive det samme som nu.

Martin Madsen Halsted: Jeg vil blot tillade mig at sige overfor det ærede Medlem, som nu satte sig, at han som Formand for Finansudvalget efter min Formening har den Pligt at tage en Kamp op, naar han mener, at det fører til en Forsinkelse og et Uføre med Hensyn til Finanslovens Behandling, og jeg har ikke forstaaet, at der ved denne Lejlighed er sket noget som helst udenfor de en Gang vedtagne Regler for Finanslovbehandlingen. Det er muligt — det tør jeg ikke bestride —, at den højtærede Finansudvalgsformand ved denne Lejlighed har henstillet, at det var sent at fremkomme med det Forslag, men efter hvad der foreligger, finder jeg, at jeg i hans Sted vilde have fundet tilstrækkelig Anledning til at modtage det.

Anders Nielsen: Jeg kan ikke gøre ved, at det ærede Medlem ikke kan for-